

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค๔๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจเกี่ยวกับบันทึก
คำให้การของพยาน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานจเรตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า [REDACTED] ผู้อุทธรณ์
ตำแหน่ง [REDACTED] ตำรวจภูธรจังหวัด [REDACTED] ได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑
พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการสอบสวน สำนักงานจเรตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
สำนวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑ รายการ ได้แก่ สำเนาคำให้การพยานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา จำนวน ๗ คน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อนำไปประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ประธานกรรมการสอบสวน สำนักงานจเรตำรวจ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐
พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าพยาน
ไม่ประสงค์จะให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่นทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา ๑๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเห็นว่าบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา พร้อมทั้ง
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่ได้มอบให้ผู้อุทธรณ์แล้ว มีข้อมูลเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะ
นำไปประกอบการพิจารณาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน
จเรตำรวจ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า

คำวินิจฉัย ที่ สค๕๖/๒๕๕๑

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีผู้อุทธรณ์อุทธรณ์กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในขณะดำรงตำแหน่ง [REDACTED] สถานีตำรวจนครบาล [REDACTED] ดังนี้

๑.กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยเป็นพยานในศาลอาญา กรณีนายไพจิตร [REDACTED] เป็นโจทก์ฟ้อง พลตำรวจเอก [REDACTED] กับพวก รวม ๔ คน เป็นจำเลยกระทำความผิดฐานบุกรุก เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยเบิกความเท็จช่วยเหลือ สนับสนุนคำฟ้องของโจทก์ด้วยการใส่ร้ายจำเลย ผู้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย และปกปิดข้อเท็จจริงที่นายไพจิตรฯ กับพวกปิดประตูลี้หนีงหนีงกักขัง พลตำรวจตรี [REDACTED] กับพวก ในการตรวจค้นบ้านที่เกิดเหตุ ถือว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

๒.กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยเป็นพยานศาลให้กับนายไพจิตรฯ ซึ่งเป็นราษฎรฟ้องพลตำรวจเอก [REDACTED] กับพวก รวม ๔ คน ในคดีอาญาเนื่องจากการกระทำตามหน้าที่ แต่ไม่รายงานข้อความที่ตนรู้เห็นต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา โดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งตาม มาตรา ๗๘(๑๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ พันตำรวจเอก ชัยวัฒน์ ขาวลิต ผู้แทนสำนักงานจเรตำรวจชี้แจงด้วยวาจาว่า ในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนได้มีบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา(แบบ สว.๒) และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(แบบ สว.๓)ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และเห็นว่าข้อเท็จจริงที่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้นเพียงพอต่อการที่ผู้อุทธรณ์จะสามารถนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าว ประกอบกับพยานทั้ง ๗ คนไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยคำให้การของตนในขณะนี้เนื่องจากเกรงว่าจะถูกผู้อุทธรณ์ข่มขู่ ทั้งนี้ หากคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์จะขอให้เปิดเผยคำให้การดังกล่าวของพยานก็ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด และขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนได้สรุปสำนวนการสอบสวนเสนอต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ในคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นพยานโจทก์กรณีนายไพจิตรฯ เป็นโจทก์ฟ้อง พลตำรวจเอก [REDACTED] กับพวก รวม ๔ คน เป็นจำเลยกระทำความผิดฐาน

คำวินิจฉัย ที่ สค๔๖/๒๕๕๑

บุกรุก ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตนั้น ผู้อุทธรณ์เบิกความตามความเป็นจริง ไม่ได้กลั่นแกล้งใส่ร้ายจำเลยแต่อย่างใด หากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่าผู้อุทธรณ์เบิกความเท็จก็น่าจะดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ด้วยแต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิได้ดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ในความผิดฐานเบิกความเท็จแต่อย่างใด และก่อนไปเบิกความเป็นพยานศาลนั้นผู้อุทธรณ์ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาที่อยู่เหนือขึ้นไปทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รายงานเกี่ยวกับรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ตนจะเบิกความเป็นพยานต่อศาลให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เนื่องจากไม่ทราบว่าจะถูกซักถามประเด็นใดบ้าง หลังจากผู้อุทธรณ์ไปเบิกความเป็นพยานต่อศาลแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและย้ายผู้อุทธรณ์ไปสำรอนราชการ ตำรวจภูธรจังหวัด ████████ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอสำเนาคำให้การพยานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๗ คน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวน

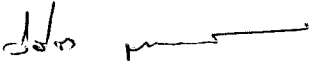
คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นคำให้การของพยานในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการสอบสวนดำเนินการทางวินัยยังอยู่ระหว่างการดำเนินการที่ไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

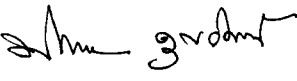

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

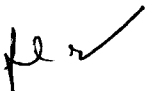
หัวหน้าคณะที่ ๔

คำวินิจฉัย ที่ สค๔๖/๒๕๕๑

พลเอก
(วิชิต บุญะวัฒน์) กรรมการ

กรรมการ
(ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จันทเณิม)

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์) กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มন্ত্রী รูปสุวรรณ) กรรมการ

กรรมการ
(นายดำรงค์ บุญยืน)

(นายจ่านง เณิมฉัตร) กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ๑) นายดำรงค์ บุญยืน ป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

๒) ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จันทเณิม ไม่เข้าร่วมการพิจารณาในเรื่องนี้ เนื่องจาก
ปัจจุบันเป็นกรรมการตำรวจแห่งชาติ